Український Народе!

Від непамятних часів живем на своїй прадідівській землі, що вся просякла кровю і потом, що вся засіяна густо кістьми Твоїх предків дідів і батьків — найкращих синів України, борців за її волю, за Тебе, Народе.

Знай! Був час, коли Україна панувала над світами. Земля Твоя текла тоді медом і молоком. Була **могутня Українська Княжа Держава**, що дбала однаково за всіх Українців, що стояла на сторожі їх життя, майна і росту.

Та багатства Твоїх Земель все манили орди наїздників, що гинули з голоду на їхніх мазурських пісках, татарських пустинях, московських болотах. Вони раз-ураз нападають на Твою Землю, беруть в полон — ясир, грабують майно, руйнують до тла Твої оселі — села й міста.

Ти, Народе, не здався ніколи. Об груди Твоїх предків довгі століття розбивалися орди наїздників. Та вкінці, знесилений безнастанною боротьбою з переважаючими ворогами, Ти впав. Вороги знищили Твою Державу, зруйнували Твою столицю Київ. І Ти пішов на довгі століття в неволю.

. . . Та зброї не зложив. Почав вже нерівну, але чимраз більше геройську й криваву боротьбу, що не стихає й досі.

В огні козацьких повстань, в огні козацької революції Ти створив нову — **Другу Українську Козацьку Державу.** І знов під охороною козацьких шабель, мушкетів і гармат зацвіла Україна.

Та знову прийшов лютий ворог Москва. І Тебе поневолив, а Твоїх дідів повернув у кріпаків.

. . . І знов Ти зброї не зложив. Ти видав Шевченка і Новий Зрив 1917—21 рр. Ти, Український Народе, вхопив тоді за зброю і почав творити **третю Українську Державу — Українську Народню Республику.**

Довгі три літа Твої найкращі сини під проводом Отамана Симеона Петлюри билися проти цілого світу, проти Москви, Польщі, Румунів, Мадярів, проти Антанти і других народів, що посягнули по Твою Землю.

Та встоятись не було сили. Твої відвічні вороги — москалі, поляки, румуни, мадяри, знову нищили Твою Молоду ще Українську Державу, а Землю і Тебе поділили між себе й закріпостили.

. . . І тепер Ти зброї не зложив. Підняв її під рукою Твойого Вождя полк. Евгена Коновальця, та створеної ним одиночої української революційної, державно-будуючої політичної сили — Організації Українських Націоналістів (ОУН).

. . . Вів її і ведеш на всіх фронтах і всіх ділянках життя, по всій **Українській Землі**. Ведеш її в імя його — полк Евгена Коновальця заповіту: „Здобудеш Українську Державу, або згинеш в боротьбі за Неї".

. . . Довгих двадцять літ не стихала боротьба, лилася кров. Щодня десь по Українській Землі падали стріли, торохкотіли скоростріли, нісся вибух гранат Це Твої, Український Народе, найкращі Сини, переємники й носії Ідеї Володимира, Байди, Богдана, Мазепи, Шевченка, Петлюри, Крут, Щербаня — Українці Націоналісти відбивали наступ ворога.

. . . Ти знаєш їх Вони все були з Тобою. Вони організували Тебе, освідомлювали, підготовляли і вели в бої, походи і до праці.

. . . Не зложили зброї ніколи Ні тоді, коли з рук московського ката згинув полк. Евген Коновалець, ні, коли московська потопа залляла майже всю Україну.

Вони все були з Тобою. Ти їх бачив у праці, в боях, бачив в моментах їх геройської смерти.

. . . І сьогодні цю боротьбу дальше ведуть під кермою нового свого і Твойого провідника Степана Бандери, вони жовніри Укр. Національної Революції, вони члени ОУН, вона ОУН.

Український Народе! — До тепер ми діяли з підпілля. Там готувалися до зриву і відбивали наступи ворога, що хотів нас і Тебе знищити.

Тепер виходимо назверх. Починаємо вже наявну збройну боротьбу.

. . . Московська тюрма народів — СССР валиться.

Провід Організації Українських Націоналістів проголосив на всіх Українських Землях заснування **Самостійної Соборної Укр. їнської Держави.**

Та цю Самостійність треба відстояти в боях.

Наказ Степана Бандери, та наказ Краєвого Проводу ОУН вийшли в бої перші колони боєвиків — жовнірів Української Національної Революції, перші її стежі. Вони вже бються з ворогом.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ! — Ти ніколи зброї не кидав. Ти в тисячолітній боротьбі здобув і закріпив на все за собою одну з найкращих частин землі — світа.

Не кидай зброї і тепер. Бери її в свої руки. Нищ ворога. Ставай до будови УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНОЇ ДЕРЖАВИ.

Ставай в лави УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ АРМІЇ, в лави ОУН.

Бо лише вона — ОУН — поведе Тебе належним шляхом, як і дотепер вела.

НАРОДЕ! — Переймай в свої руки всі уряди, всю владу. Твори основи своєї УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ.

Твори Українське Військо, Українську Державну Міліцію, переймай в свої руки транспорт, господарство, школи, вседержавне - господарсько-культурне життя.

НАРОДЕ! — Знай! Москва, Польща, Мадяри, Жидова — це Твої вороги. Нищ їх.

Знай! Твоїм проводом є Провід Українських Націоналістів, є ОУН.

Твоїм Вождем є **СТЕПАН БАНДЕРА.**

Твоєю ціллю є **Самостійна Соборна Українська Держава.**

Твій шлях — шлях **Української Національної Революції**, шлях **Збройної** боротьби, шлях ОУН.

Слава Україні!
Слава Героям!
Слава Вождеві!

Краєвий Провід Українських Націоналістів на ЮУЗ
(на Матерні Укр. Землі 1941 р.